

Udskriftsdato: 20. december 2025

AFG nr 9120 af 28/01/2020 (Gældende)

Investeringsinstitut med minimumsbeskatning opdeles i andelsklasser - bindende svar

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 19-0797874

Investeringsinstitut med minimumsbeskatning opdeles i andelsklasser - bindende svar

Skatterådet bekræfter i spørgsmål 1, at en opdeling af en række nærmere angivne minimumsbeskattede afdelinger i Investeringsforeningen i henholdsvis andelsklasse A og B, ikke skattemæssigt medfører en afståelse af medlemmernes investeringsbeviser. Det er bl.a. ved afgørelsen tillagt vægt, at der alene er tale om en skævdeling af omkostninger (formidlingsprovision) mellem andelsklasserne.

Desuden bekræfter Skatterådet i spørgsmål 2, at der kan gennemføres en tildeling af nye beviser til medlemmer, der skal allokeres til andelsklasse B, til erstatning for beviser i andelsklasse A, uden at det skattemæssigt medfører en afståelse af beviserne. Det er bl.a. ved afgørelsen tillagt vægt, at ombytningen sker i forholdet 1:1, og at der samtidig ikke sker nogen formueforskydning af værdier mellem de to andelsklasser/investorerne.

Sidst bekræfter Skatterådet i spørgsmål 3, at besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 ikke påvirkes af, at andelsklasse B hverken optages til notering på Nasdaq Copenhagen eller til handel på et andet reguleret marked uanset om andelsklasse A måtte være optaget til notering. Det er bl.a. ved afgørelsen tillagt vægt, at omsættelige investeringsbeviser altid skal anses for investeringsbeviser, der er optaget til handel på et reguleret marked efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Skatterådsmøde 28. januar 2020 - SKM2020. 83. SR

Offentliggjort i redigeret form.

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at en beslutning, hvorefter bestyrelsen foretager opdeling af en række nærmere angivne minimumsbeskattede afdelinger i investeringsforeningen A i henholdsvis andelsklasserne A og B, ikke skattemæssigt medfører en afståelse af medlemmernes investeringsbeviser, når det lægges til grund, at andelsklasse A viderefører afdelingens hidtidige karakteristika, herunder med opkrævning af formidlingsprovision, mens andelskasse B, jf. spørgsmål 2, adskiller sig fra andelskasse A derved, at der ikke opkræves omkostninger til betaling af formidlingsprovision?
2. Kan Skatterådet bekræfte, at bestyrelsens samtidige beslutning om, at der gennemføres en tildeling af nye beviser til medlemmer, der skal allokeres til andels klasse B, til erstatning for beviser i andelskasse A, ikke skattemæssigt medfører en afståelse af beviserne?
3. Kan Skatterådet bekræfte, at besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 ikke påvirkes af, at der fastsættes vedtægtsmæssige bestemmelser om, at andels klasse B hverken optages til notering på Nasdaq Copenhagen eller til handel på et andet reguleret marked uanset om andelsklasse A måtte være optaget til notering?

Svar

1. Ja
2. Ja
3. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Investeringsforeningen henvender sig til detailkunder. Investeringsforeningen er omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. og er dermed en kollektiv investeringsordning i henhold til UCITS-direktivet.

Investeringsforeningen er p.t. opdelt i afdelinger. Nogle af afdelingerne har skattemæssig status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning (IMB), jf. ligningslovens § 16 C, og de resterende afdelinger har skattemæssig status som investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19.

De rejste spørgsmål omfatter alene foreningens minimumsbeskattede afdelinger, omfattet af ligningslovens § 16 C. Anmodningen om bindende svar var vedlagt en oversigt med oplysninger om de respektive afdelingers navne og CVR-nr.

Alle investeringsforeningens afdelinger er bevisudstedende, og investeringsbeviserne er registreret i VP Securities og er optaget til handel på Nasdaq Copenhagen, hvor der kan handles uden begrænsninger.

Investeringsforeningen er en uafhængig forening med en medlemsvalgt bestyrelse som varetager investeringsforeningens interesser. Bestyrelsen har udpeget Z som administrationsselskab.

Baggrunden for vores anmodning om bindende svar

Ved lov nr. 632 af 8. juni 2016 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell virksomhed og en række andre love blev der indført et forbud mod at værdipapirhandlere, herunder pengeinstitutter, i visse tilfælde kan modtage og beholde formidlingsprovisioner fra investeringsforeningerne. Den nye lov implementerede MiFID II direktivet (2014/65/EU) i Danmark ved to nye bestemmelser, som er indsat som §§ 46 a og b, i lov om finansiell virksomhed.

Reglerne betyder, at pengeinstitutter m.v., som efter aftale med en kunde yder diskretionær porteføljepleje eller uafhængig rådgivning, omfattes af et forbud mod at modtage og beholde formidlingsprovision. Forbuddet trådte i kraft den 1. juli 2017 i Danmark.

Uden for disse tilfælde er det fortsat muligt for pengeinstitutterne m.v. at modtage og beholde formidlingsprovision betalt af investeringsforeningerne. Det er dog et krav, at formidlingsprovisionen modsvares af, at pengeinstitutterne m.v. tilbyder investorerne en kvalitetsforbedrende service.

I februar 2019 offentliggjorde Finanstilsynet en rapport baseret på en temaundersøgelse om netop disse kvalitetsforbedrende services, som udspringer af MiFID's regler. Finanstilsynet belyser bl.a., hvordan syv udvalgte pengeinstitutter i praksis har udmøntet reguleringen om hhv. kvalitetsforbedrende service og proportionalitet i deres forretningsmodeller. Det fremgår ligeledes af rapporten, at undersøgelsen bidrager med Finanstilsynets fortolkning af reguleringen, og sætter en række minimumskrav til forretningsmodellerne. Videre finder Finanstilsynet i deres rapport, at investeringsforeninger m.v. skal sikre sig, at det ligger fast, hvilke løbende kvalitetsforbedrende services, som investeringsforeningen betaler for, og som pengeinstituttet løbende skal levere til kunderne.

Med det formål at imødekomme distributørens ønsker og samtidig sikre, at investorerne behandles korrekt, ønsker investeringsforeningen at opdele sine afdelinger i to andelsklasser, hvor investorer, der ligner hinanden, placeres sammen i andelsklasser for sig. En væsentlig forudsætning for, at det i praksis kan lade sig gøre at placere investorer i en andelsklasse er, at de ændringer, der skal foretages, ikke har negative skattemæssige konsekvenser for investorerne i form af en fremrykket beskatning, hvis andelene skattemæssigt anses for afstået.

Nærmere om opdelingen

Det påtænkes derfor at opdele afdelingerne i to andelsklasser; én til de investorer, som ikke pålægges formidlingsprovision, og én til investorer, hvor andelsklassen fortsat indeholder formidlingsprovision.

Opdelingen på andelsklasser vil foregå på den måde, at bestyrelsen træffer beslutning om, at afdelingerne opdeles i to andelsklasser, nemlig klasserne A og B.

Andelsklasse A bevarer den hidtidige ISIN-kode (som er en videreførelse af afdelingens oprindelige ISIN-kode, inden opdelingen i andelsklasser), mens andelskasse B får en ny ISIN-kode tildelt i forbindelse med oprettelsen. Andelsklasse B omfatter investorer, som har tiltrådt en særlig aftale med foreningens distributør. Opdelingen i andelsklasserne A og B medfører, at administrationsomkostningerne fordeles på en sådan måde, at udgifterne til formidlingsprovision udelukkende allokeres til den andelskasse, som udgifterne vedrører, dvs. andelskasse A, mens den nye andelsklasse B, hvor der ikke opkræves formidlingsprovision, ikke belastes med udgiften hertil. Den eneste forskel på klasserne A og B er således en differentiering af omkostningerne.

Forholdet til Finanstilsynet

Opdelingen foretages efter de retningslinjer, som Finanstilsynet tidligere har meddelt investerings-fondsbranchen (det daværende IFB) iflg. orienteringsskrivelse af 14.11.2016 (som i øvrigt også er gengivet i SKM2017. 129. SR). Her fremgår blandt andet:

"Jf. § 18 i LIF skal generalforsamlingen beslutte, om foreningen kan have afdelinger med andelsklasser. Er det en eksisterende afdeling, der skal opdeles i andelsklasser, skal denne afdelings investorer tillige beslutte på en generalforsamling, at afdelingen kan opdeles i andelsklasser. Bestyrelsen træffer herefter beslutning om, at der skal etableres to andelsklasser (henholdsvis med og uden provisionsbetaling) i afdelingen og disses karakteristika. Hvis de to nye andelsklasser alene skal differentiere på formidlingsprovision/ikke-formidlingsprovision på baggrund af MiFID's regler, kan bestyrelsen "fordele" investorerne på baggrund heraf. Investorerne skal dog orienteres om, at de nu er medlem i andelskasse x eller y. Dette bør kunne besluttes af bestyrelsen, således at investorerne i den hidtidige afdeling automatisk fortsætter i den andelskasse, der er relevant set ud fra, om andelene bruges i en porteføljeplejeaftale eller ikke. Det forudsættes, at ingen af investorernes vilkår forringes ved den automatiske overflytning til den relevante andelskasse inden for samme afdeling. Da det ud fra klassernes karakteristika er givet, hvilken klasse de enkelte investorer kommer til at tilhøre, og da der således ikke er noget at tage stilling til for investorerne, synes det ikke nødvendigt eller at give mening at inddrage investorerne".

Den tekniske proces

Den nominelle værdi i andelene ændres ikke og kursværdien af de to andelsklasser vil være den samme på omdannelsestidspunktet, svarende til de nye beviser i andelsklasse B og de eksisterende (fortsættende) i andelsklasse A. Opdelingen vil ske i forholdet 1:1.

Tildeling af beviser i andelskasse B vil blive gennemført med bistand fra VP i form af en Corporate Actions, som indebærer, at de kontoførende institutter (og dermed distributørerne) kan foretage den praktiske ombytning af beviser i andelskasse A med beviser i andelskasse B.

Under forudsætning af et bekræftende svar fra Skatterådet, besluttes og gennemføres opsplitlegningen (som en "éngangsforanstaltning") med virkning fra det tidspunkt, hvor VP - i form af den omtalte Corporate Action - gennemfører/foretager opdelingen.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Samtlige de rejste spørgsmål bør efter vores opfattelse besvares bekræftende. Vi gør gældende, at de nuværende andele ikke skal anses for afstået skattemæssigt, og at investorerne bevarer deres skattemæssige anskaffelsessum.

Skattestyrelsens krav

Indledningsvis henviser vi til Den Juridiske Vejledning (JV), afsnit C. D. 1.1.10.8.6. hvor det specifikt nævnes, at en opdeling af en eksisterende minimumsbeskattet afdeling i andelsklasser *ikke* skal anses for en afståelse af andele, hvis forskellen mellem andelsklasserne alene består i, at omkostningerne skævdeles. Sidstnævnte forudsætning er opfyldt i nærværende sag, idet stemmerettigheder og øvrigt økonomiske rettigheder forbliver uændrede. Det fremgår videre, at Skattestyrelsen har foretaget vurderingen ud fra kriterierne for, hvornår ændringer i aktieklasser mv. medfører, at aktierne skal anses for afstået, se hertil JV, afsnit C. B. 2.1.4.8.

JV omfatter efter sin ordlyd kun minimumsbeskattede investeringsforeninger. For afdelinger, der skattemæssigt er kvalificeret som investeringsselskab foretages dog samme vurdering, jf. JV afsnit C. B. 2.1.4.8. om ændringer i aktieklasser m.v.

Af de omtalte afsnit i JV fremgår, at der ved vurderingen navnlig lægges vægt på, om de rettigheder, der er knyttet til en aktiepost, får et væsentligt andet indhold, så der reelt ikke længere er identitet mellem aktierne/beviserne før og efter ændringen. Desuden skal der lægges vægt på aktionærkredsens sammensætning, herunder om selskabet er ejet af få aktionærer, der eventuelt har interessefællesskab, eller om selskabet er ejet af en bred kreds af investorer, som det blandt andet er tilfældet med en række børsnoterede selskaber sammenholdt med bevæggrundene for vedtægtsændringerne, og hvad der skattemæssigt og økonomisk i øvrigt opnås herved.

Efter vores opfattelse er samtlige de nævnte krav opfyldt i nærværende sag. Vi henviser herved til, at:

- Alle afdelinger i Investeringsforeningen er ejet af en bred kreds af investorer, som ikke har et interessefællesskab.
- Opdelingen i andelsklasser sker for sikre, at de respektive afdelinger fremadrettet kan leve op til de minimumskrav mv. som fremgår af Finanstilsynets tidligere nævnte redegørelse, således at afdelingerne er i compliance med de nye retningslinjer, der er udstukket af Finanstilsynet.
- Opdelingen i andelsklasser er ikke båret af et hensyn om at opnå økonomiske fordele eller spare skat.
- Værdien af andelene i de to andelsklasser er umiddelbart efter opdelingen uændret og helt den samme. Opdelingen (der som tidligere omtalt sker i forholdet 1:1) medfører således ikke nogen forskydning af værdierne mellem de to andelsklasser/investorerne.
- Investorerne i de to andelsklasser bevarer efter opdelingen de samme rettigheder, idet de fortsat er berettiget til et forholdsmæssigt afkast af afdelingens formue, dog således at administrationsomkostningerne fremover skævdeles.

Skattepraksis

Til støtte for, at spørgsmålene skal besvares bekræftende, henvises desuden til de af Skatterådet truffne afgørelser om opdeling i andelsklasser, jf. afgørelserne SKM2016. 564. SR, SKM2017. 129. SR og SKM2017. 377. SR. Specielt skal nævnes afgørelsen i SKM2017. 129. SR, der - i det store og hele - er identisk med omstændighederne i nærværende sag.

I sagerne bekræfter Skatterådet, at investeringsbeviser ikke anses for afstået, hvis en afdeling i en investeringsforening bliver opdelt i andelsklasser, hvor forskellen alene består i, at der i den ene andelsklasse pålægges lavere omkostninger end det er tilfældet for den anden klasse.

I spørgsmål 3 beder vi Skatterådet om at bekræfte, at besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 ikke påvirkes af, at der fastsættes vedtægtsmæssige bestemmelser om, at andelskasse B hverken optages til notering på Nasdaq Copenhagen eller til handel på et andet reguleret marked. Et tilsvarende spørgsmål er stillet i

SKM2017. 129. SR og blev bekræftende besvaret af Skatterådet, der derfor bør bekræfte besvarelsen af spørgsmål 3 i nærværende sag.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at en beslutning, hvorefter bestyrelsen foretager opdeling af en række nærmere angivne minimumsbeskattede afdelinger i investeringsforeningen i henholdsvis andelsklasserne A og B, ikke skattemæssigt medfører en afståelse af medlemmernes investeringsbeviser, når det lægges til grund, at andelsklasse A viderefører afdelingens hidtidige karakteristika, herunder med opkrævning af formidlingsprovision, mens andelskasse B, jf. spørgsmål 2, adskiller sig fra andelskasse A derved, at der ikke opkræves omkostninger til betaling af formidlingsprovision.

Begrundelse

Investeringsforeningen er en kollektiv investeringsordning i henhold til UCITS-direktivet. Investeringsforeningen er opdelt i flere afdelinger. Denne anmodning om bindende svar vedrører udelukkende de afdelinger, der har skattemæssigt status som investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C. Der tages således ikke stilling til de afdelinger, der har skattemæssigt status som investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19.

Investeringsforeningen påtænker at opdele afdelingerne i to andelsklasser. En andelsklasse til de investorer, som pålægges formidlingsprovision (andelsklasse A), og én andelsklasse til de investorer, som ikke fremadrettet skal pålægges formidlingsprovision (andelsklasse B). Opdelingen i andelsklasser medfører, at administrationsomkostningerne fordeles således, at udgifterne til formidlingsprovision udelukkende allokere til den andelsklasse, som udgifterne vedrører. Den eneste forskel efter opdelingen er således en differentiering af omkostningerne til formidlingsprovision.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 433 af 16. maj 2012, at det er muligt at oprette andelsklasser i en minimumsbeskattede afdeling, hvis *"(...) forskellen mellem de forskellige andelsklasser ligger i, hvor stor en andel af instituttets eller afdelingens administrationsudgifter, der skal bæres af deltagerne i de respektive andelsklasser."* Når en eksisterende afdeling af en investeringsforening med minimumsbeskatning opdeles i andelsklasser, anses afdelingen i udgangspunktet fortsat for en skattemæssig enhed. Se den juridiske vejledning 2019-2, afsnit C. D. 1.1.10.8.6.

Skatterådet fandt SKM2017. 129. SR, at investeringsbeviserne i et minimumsbeskattet investeringsinstitut ikke skulle anses for afstået, hvis afdelingerne i investeringsinstituttet blev opdelt i andelsklasser. Forskellen mellem andelsklasserne bestod udelukkende i, at andelsklasse A videreførte afdelingens hidtidige karakteristika, herunder med opkrævning af formidlingsprovision, mens andelsklasse B ikke opkrævede formidlingsprovision. Se også SKM2017. 377. SR og SKM2016. 564. SR.

Skattestyrelsen er på baggrund af ovenstående af den opfattelse, at den påtænkte opdeling af en række afdelinger i Investeringsforeningen i hhv. andelsklasserne A og B, ikke skattemæssigt medfører en afståelse af medlemmernes investeringsbeviser. Der er herved henset til, at afdelingerne efter opdelingen i andelsklasser fortsat skal anses for en skattemæssig enhed, ligesom der alene er tale om en skævdeling af omkostninger (formidlingsprovision) mellem andelsklasserne. Stemmerettighederne og de økonomiske rettigheder forbliver således uændret efter opdelingen i andelsklasser.

Det er dog en forudsætning for svaret, at de investorer, der har investeringsbeviser, som også efter opdelingen i andelsklasser skal betale formidlingsprovision, ikke skal betale et højre beløb i formidlingsprovision efter opdelingen.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at bestyrelsens samtidige beslutning om, at der gennemføres en tildeling af nye beviser til medlemmer, der skal allokere til andelsklasse B, til erstatning for beviser i andelskasse A, ikke skattemæssigt medfører en afståelse af beviserne.

Begrundelse

Repræsentanten har oplyst, at den nominelle værdi af andelene ikke ændres ved opdelingen i andelsklasser, samt at kursværdien af de to andelsklasser vil være den samme på omdannelsestidspunktet. Kursværdien svarer til de nye investeringsbeviser i andelsklasse B og de eksisterende (fortsættende) i andelsklasse A. De investorer, som skal allokere til andelsklasse B, vil få ombyttet deres andelsbeviser i andelsklasse A med beviser i andelsklasse B. Ombytningen vil ske i forholdet 1:1.

Skatterådet fandt i SKM2017. 129. SR og SKM2016. 654. SR, at tildelingen af beviser til medlemmer, der skulle allokere til en ny andelsklasse B, til erstatning for beviser i en eksisterende andelsklasse A, ikke medførte at beviserne skulle anses for afstået. Ombytningen af investeringsbeviser skete i begge sager i forhold 1:1. Omvendt fandt Skatterådet i SKM2017. 377. SR, at andelene skulle anses for afstået, hvis investorerne fik ombyttet deres investeringsbeviser fra en eksisterende andelsklasse til en anden eksisterende andelskasse. Det blev ved afgørelsen tillagt vægt, at andelsklasserne begge havde eksisteret i flere år og at de havde forskellig værdi. Dertil kom, at investorerne ved ombytningen fik færre investeringsbeviser og samtidig et beløb udbetalt.

Skattestyrelsen er på baggrund af ovenstående af den opfattelse, at den påtænkte allokering til andelsklasse B ikke vil medføre, at investeringsbeviserne skal anses for afstået. Der er herved henset til, at afdelingerne er ejet af en bred kreds af investorer, ligesom at allokeringen ikke sker af økonomiske- eller skattemæssige hensyn. Dertil kommer, at ombytningen sker i forholdet 1:1, og at der samtidig ikke sker nogen formueforskydning af værdier mellem de to andelsklasser/investorerne.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 ikke påvirkes af, at der fastsættes vedtægtsmæssige bestemmelser om, at andelsklasse B hverken optages til notering på Nasdaq Copenhagen eller til handel på et andet reguleret marked uanset om andelsklasse A måtte være optaget til notering.

Begrundelse

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 3, at omsættelige investeringsbeviser altid anses for investeringsbeviser, der er optaget til handel på et reguleret marked. Heraf følger, at det således ikke i sig selv er af betydning for opgørelsen af gevinst og tab på omsættelige investeringsbeviser, om investeringsbeviset er optaget til handel på et reguleret marked eller ej. Dette gælder tilsvarende for investeringsbeviser i minimumsbeskattede investeringsinstitutter omfattet af ligningslovens § 16 C.

Skattestyrelsen er på baggrund af ovenstående af den opfattelse, at besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 ikke påvirkes af, at der fastsættes vedtægtsmæssige bestemmelser om, at andelsklasse B hverken optages til

notering på Nasdaq Copenhagen eller til handel på et anden reguleret marked uanset om andelsklasse A måtte være optaget til notering. Se også SKM2017. 129. SR, hvori Skatterådet tog stilling til et tilsvarende spørgsmål.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Ligningslovens § 16 C, stk. 1 og 2

Ved et investeringsinstitut med minimumsbeskatning forstås et institut, der udsteder omsættelige beviser for deltageres indskud, og som har valgt, at instituttets indkomst skal beskattes hos deltagerne. Investeringsinstituttet skal opgøre en minimumsindkomst efter reglerne i stk. 3-8.

Stk. 2. Beviserne i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning eller afdelinger heri skal berettigede alle deltagere til samme forholdsmæssige andel af årets afkast af hvert enkelt aktiv eller passiv i instituttet eller en afdeling heri. Det forholdsmæssige afkast opgøres efter forholdet mellem bevisets pålydende og pålydende af samtlige beviser i instituttet eller en afdeling heri. (...)

(...)

Forarbejder

Lov nr. 433 af 16. maj 2012 (LF 95 af 29. februar 2012) (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v.)

(...)

Endelig indebærer forslaget, at det bliver muligt at oprette andelsklasser, hvor forskellen mellem de forskellige andelsklasser ligger i, hvor stor en andel af instituttets eller afdelingens administrationsudgifter, der skal bæres af deltagerne i de respektive andelsklasser.

(...)

Det foreslåede stk. 2 i ligningslovens § 16 C fastslår, at adgangen til at vælge sig omfattet af reglerne i ligningslovs § 16 C er betinget af, at beviserne i investeringsinstituttet eller afdelinger heri berettiger alle deltagerne til samme forholdsmæssige andel af årets afkast af hvert enkelt aktiv eller passiv i instituttet eller afdelingen. Bestemmelsen svarer til den gældende ligningslovs § 16 C, stk. 14, dog med den ændring, at reglen om, at beviserne i foreningen skal lade alle medlemmer bære samme forholdsmæssige andel af samtlige årets udgifter i foreningen eller afdelingen bortset fra omkostninger ved foreningens eller afdelingens køb og salg i forbindelse med medlemmernes ind- og udtræden ikke er videreført.

Investeringsinstitutter med minimumsbeskatning vil således inden for den beskrevne ramme kunne være opdelt i andelsklasser.

Dermed vil investeringsinstitutter eksempelvis kunne være opdelt i andelsklasser, hvor opdelingen fungerer på den måde, at der opgøres et samlet afkast, som fordeles forholdsmæssigt mellem deltagerne, men hvor deltagere i en andelsklasse f.eks. får afkastet tilskrevet (omregnet med den aktuelt gældende valutakurs) i euro, mens deltagere i en anden andelsklasse får afkastet tilskrevet i danske kroner, og deltagere i en tredje andelsklasse får afkastet tilskrevet (omregnet med den aktuelt gældende valutakurs) i dollar osv.

Betingelsen om, at beviserne skal berettige alle deltagere til samme forholdsmæssige andel af årets afkast af hvert enkelt aktiv eller passiv i instituttet eller afdelinger heri, er således ikke til hinder for en differentiering mellem deltagerne i forhold til, hvilken valuta minimumsindkomsten og eventuelle merbeløb udbetales eller godskrives i. Derimod er betingelsen til hinder for, at investeringsinstituttet kan opnå eller bevare status som minimumsbeskattet, hvis der sker en opdeling i andelsklasser, hvor der i de forskellige andelsklasser indgår klassespecifikke aktiver, f.eks. finansielle kontrakter til afdækning af valutakursrisici.

Investeringsinstitutter vil også kunne være opdelt på den måde, at deltagerne i de forskellige andelsklasser modtager samme forholdsmæssige andel af minimumsindkomsten før fradrag for administrationsudgifter, men hvor investeringsinstituttets udgifter til administration skævdeles. Det vil sige, der f.eks. kan være en opdeling i to andelsklasser, hvor forskellen mellem andelsklasserne alene ligger i, at deltagerne i den ene andelsklasse skal bære 30 pct. af administrationsudgifterne, mens den anden andelsklasse skal bære de resterende 70 pct. (...) (Skattestyrelsens understregning).

Praksis

SKM2017. 377. SR

Skatterådet bekræftede, at andelene i en investeringsforening ikke ansås for afstået, hvis en andelsklasse i en investeringsforening blev opdelt i to andelsklasser, hvor andele, der indgik i en aftale om diskretionær porteføljepleje eller uafhængig rådgivning i et pengeinstitut m.v. på en given dato, dog senest den 1. juli 2017, blev omdannet til en ny andelsklasse med lavere omkostninger.

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at andelene i en investeringsforening skattemæssigt ikke ansås for afstået, hvis en gruppe af investorer i en andelsklasse, i en afdeling i en investeringsforening, der i en periode havde været opdelt i andelsklasser, blev flyttet til en anden andelsklasse i samme afdeling i samme investeringsforening, når det var forudsat, at de kunder, der skulle flyttes, indgik i en aftale om diskretionær porteføljepleje eller uafhængig rådgivning i et pengeinstitut m.v.

SKM2017. 129 SR

Skatterådet bekræftede, at investeringsbeviserne i et minimumsbeskattet investeringsinstitut ikke ansås for afstået, hvis generalforsamlingen besluttede at bestyrelsen kunne opdele afdelingerne i andelsklasser, hvor forskellen bestod i, at andelsklasse A videreførte afdelingens hidtidige karakteristika, herunder med opkrævning af formidlingsprovision, mens andelsklasse B ikke opkrævede formidlingsprovision. I dette spørgsmål var det forudsat, at de eksisterende investorer alle blev tildelt andele i andelsklasse A.

Skatterådet bekræftede også, at generalforsamlingens samtidige beslutning om at tildele beviser til medlemmer, der skulle allokere til andelsklasse B, til erstatning for beviser i andelsklasse A, ikke medførte at beviserne ansås for afstået.

SKM2016. 654. SR,

Skatterådet bekræftede, at investeringsbeviserne ikke ansås for afstået, hvis en afdeling i en investeringsforening blev opdelt i andelsklasser, hvor forskellen bestod i, at der i den ene andelsklasse var lavere omkostninger, som følge af at investor havde en aftale om diskretionær porteføljepleje eller uafhængig rådgivning i et pengeinstitut m.v. og den anden andelsklasse derimod havde højere omkostninger. Det gjaldt bl.a. når investeringsforeningen var minimumsbeskattet, jf. LL § 16 C.

Den juridiske vejledning 2019-2, afsnit C. B. 2.1.4.8 Vedtægtsændringer

Der er efter praksis tale om afståelse af aktier, hvis

- aktionærerne ændrer selskabets vedtægter, og
- denne vedtægtsændring giver aktierne en anden identitet.

Vurdering af om vedtægtsændringen er en afståelse

Det beror på en konkret bedømmelse af sagens omstændigheder, om ændringen er af en sådan karakter, at den må sidestilles med en afståelse.

Ved denne vurdering skal der navnlig lægges vægt på indholdet af ændringerne, herunder om de rettigheder, der er knyttet til en aktiepost, får et væsentligt andet indhold, således at der reelt ikke længere er identitet mellem aktierne før og efter ændringen.

I bedømmelsen indgår desuden aktionærkredsens sammensætning - herunder om selskabet er ejet af få aktionærer, der eventuelt har interessefællesskab, eller om selskabet er ejet af en bred kreds af investorer, således som det er tilfældet med en række børsnoterede selskaber - sammenholdt med bevæggrundene for vedtægtsændringerne, og hvad der skattemæssigt og økonomisk i øvrigt opnås herved.

Ændres de økonomiske rettigheder knyttet til en aktieklasse, fx ved ophævelse af en ret til forlods at modtage udbytte, mens der formelt ikke foretages ændringer i andre aktieklasser, vil også aktier tilhørende andre aktieklasser kunne anses for afstået, fordi ændringen medfører en forskydning af de økonomiske rettigheder, som også berører de aktier, der ikke umiddelbart er berørt af vedtægtsændringen.

I forbindelse med vedtægtsændringer kan der statueres afståelse, uanset om aktierne fysisk set ombyttes eller ej.

Eksempler

Ændring af stemmeret

Vedtægtsændringer, der kun angår aktiernes stemmeret - eksempelvis hvor der til en aktieklasse efter vedtægtsændring knyttes stemmeret eller hvor der foretages opdeling i aktieklasser med forskellig stemmeret eller forskydning i en eksisterende aktieklasseopdeling - fører kun undtagelsesvis til, at der skattemæssigt anses at foreligge afståelse.

Det gælder også, hvis vedtægtsændringen medfører ophævelse af eksisterende aktieklasser med forskellige stemmerettigheder, med mindre der foreligger særlige forhold.

Ændring af udbyttet

Vedtægtsændringer, der medfører en ændret udbytteudlodning til forskellige aktionærklasser, indebærer normalt en så væsentlig indholdsmæssig ændring, at disse tilfælde skattemæssigt vil blive sidestillet med afståelse, med mindre vedtægtsændringen efter en konkret bedømmelse må tillægges mindre betydning

En vedtægtsændring af en post A-aktier til B-aktier er blevet sidestillet med en ombytning af aktier, der medfører afståelse. Se SKM2010. 595. SR.

Bemærk

Ombytning af anparter til aktier i forbindelse med selskabets omdannelse fra anpartsselskab til aktieselskab eller omvendt sidestilles ikke med afståelse. Det forudsætter dog, at der ikke i øvrigt sker vedtægtsændringer, der bevirker, at anparterne eller aktierne må anses for afstået.

Den juridiske vejledning 2019-2, afsnit C. D. 1.1.10.8.6 Opdeling af minimumsbeskattet afdeling i andelsklasser - vedtægtsændring

Når en eksisterende afdeling af en investeringsforening med minimumsbeskatning opdeles i andelsklasser, anses afdelingen fortsat skattemæssigt for en enhed.

En investeringsforening kan være minimumsbeskattet, uanset at afdelingen er opdelt i andelsklasser, hvis forskellen mellem andelsklasserne alene består i, at omkostningerne skævdeles. Se LL § 16 C. Der er ikke ved indførelsen af muligheden for skævdeling af omkostninger, taget stilling til hvilke konsekvenser det har, hvis en eksisterende minimumsbeskattet afdeling opdeles i andelsklasser, som opfylder betingelserne for, at afdelingen efter opdelingen er minimumsbeskattet.

SKAT finder, at en investeringsforening også kan være minimumsbeskattet, hvis forskellen i andelsklasserne består i, hvilken valuta der anvendes eller den ene andelsklasse rent faktisk udbetaler minimumsindkomsten mens den anden andelsklasse er teknisk udbetalende. Andre forskelle mellem andelsklasser vil betyde, at foreningen omfattes af ABL § 19.

Om en vedtægtsændring i en afdeling bevirker, at investeringsbeviserne anses for afstået, beror - ligesom det gør for vedtægtsændringer i aktieselskaber - på en konkret vurdering af vedtægtsændringen.

SKAT finder, at en vedtægtsændring i en eksisterende minimumsbeskattet afdeling efter en konkret vurdering ikke skal anse for en afståelse af investeringsbeviserne, hvis forskellen mellem andelsklasserne alene består i at omkostningerne skævdeles.

Spørgsmål 2

Der henvises til det anførte under spørgsmål 1.

Spørgsmål 3

Der henvises til det anførte under spørgsmål 1.